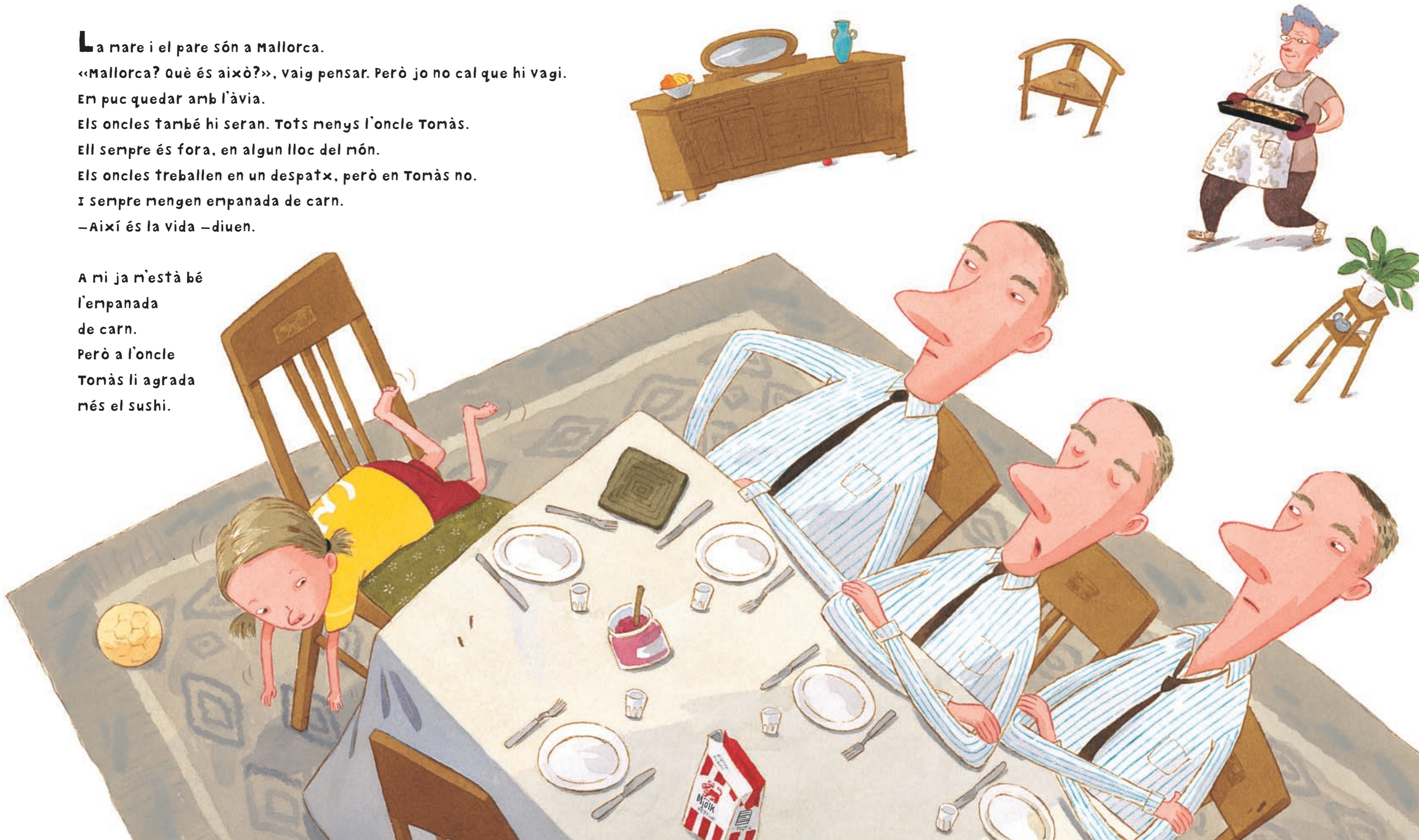

La mare i el pare són a Mallorca.
«Mallorca? Què és això?», vaig pensar. Però jo no cal que hi vagi.
Em puc quedar amb l'àvia.
Els oncles també hi seran. Tots menys l'oncle Tomàs.
Ell sempre és fora, en algun lloc del món.
Els oncles treballen en un despatx, però en Tomàs no.
I sempre mengen empanada de carn.
—Així és la vida —diuen.

A mi ja m'està bé
l'empanada
de carn.
Però a l'oncle
Tomàs li agrada
més el sushi.

De cop, truquen a la porta.

–Tomàs! –crido jo–. Ja has tornat a casa!

–Hola estimats! –diu en Tomàs–. Esteu tan encantadors com sempre!

Aleshores em dóna un regal. Quan l'oncle Tomàs es cansa de viatjar i torna, sempre em porta algun regal.

Aquesta vegada és un pot de vidre amb una serp morta a dins.

–Usshh! Què és això? –pregunta l'àvia.

Però jo me n'alegro molt, sempre he volgut tenir-ne una.

